Lieta Nr.A420574510
A00225-12/19

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2012.gada 16.janvārī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese A.Kovaļevska,

piedaloties pieteicējas *S.T.* pārstāvei *M.M.* un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes pārstāvei *I.V.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *S.T.* pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu par pastāvīgās uzturēšanās atļaujas izsniegšanu Latvijas Republikā *S.P.* (*S.P.*).

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 16.septembrī *S.P.* (*S.P.*) Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes Uzturēšanās atļauju nodaļā iesniedza dokumentus termiņuzturēšanās atļaujas pieprasīšanai saistībā ar laulībām ar Latvijas pilsoni *S.T.*

[1.1] 2009.gada 26.oktobrī Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes Uzturēšanās atļauju nodaļa pieņēma lēmumu Nr.9004 (turpmāk arī – Sākotnējais lēmums), kurā atteikts izsniegt *S.P.* (turpmāk arī – trešā persona) uzturēšanās atļauju Latvijas Republikā.

Sākotnējais lēmums pamatots ar Imigrācijas likuma 34.panta pirmās daļas 13. un 21.punktu, norādot, ka Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes Uzturēšanās atļauju nodaļai ir pamats uzskatīt, ka lietā ir konstatēti faktori, kas norādīti Eiropas Savienības 1997. gada 4.decembra rezolūcijā ,,Par pasākumiem fiktīvu laulību apkarošanai" (97/C 382/01).

[2] Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam, pieteicēja to apstrīdēja Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes priekšniekam, apstrīdēšanas iesniegums Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldē saņemts 2009.gada 25.novembrī.

Ar 2009.gada 22.decembra Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes priekšnieka lēmumu Nr.402 nolemts pagarināt lietas izskatīšanas termiņu līdz 2010.gada 26.februārim. 2010.gada 11.janvārī Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde ar vēstuli Nr.24/1-44/17/5 uzaicināja pieteicēju un viņas laulāto ierasties uz rakstiskas intervijas sniegšanu 2010.gada 26.janvārī.

Ar Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes (turpmāk arī – Iestāde) 2010.gada 12.februāra lēmumu Nr.71 (turpmāk arī – Lēmums) atteikts izsniegt *S.P.* uzturēšanās atļauju Latvijas Republikā. Lēmums pamatots ar šādiem apsvērumiem.

[2.1] *S.T.* un *S.P.* 2009.gada 2.jūnijā Jūrmalas pilsētas dzimtsarakstu nodaļā noslēguši laulību.

[2.2] Imigrācijas likuma 34.panta pirmās daļas 2.punkts noteic, ka uzturēšanās atļaujas izsniegšanu vai reģistrēšanu atsaka, ja ārzemnieks sniedzis nepatiesas ziņas.

Imigrācijas likuma 34.panta pirmās daļas 13.punktā noteikts, ka uzturēšanās atļaujas izsniegšanu atsaka, ja ir pamats uzskatīt, ka ārzemnieks ir noslēdzis fiktīvu laulību, lai saņemtu uzturēšanās atļauju Latvijas Republikā.

Savukārt Imigrācijas likuma 34.panta pirmās daļas 21.punktā noteikts, ka uzturēšanās atļaujas izsniegšanu atsaka, ja ārzemnieka sniegtā informācija neliecina par noturīgu saikni ar viņa mītnes zemi un ir pamats uzskatīt, ka ārzemnieks rada nelegālās imigrācijas risku.

[2.3] Par Imigrācijas likuma 34.panta pirmās daļas 13. un 21.punktā minēto liecina Sākotnējā lēmumā konstatētie apstākļi, proti, neskatoties uz to, ka *S.P.* un *S.T.* pirms laulību noslēgšanas bija pazīstami vienu gadu un trīs mēnešus, un *S.P.* pēc laulību noslēgšanas ir uzturējies Latvijas Republikā ar Šengenas vīzu no 2009.gada l.jūnija līdz 2009.gada 30.augustam, viņš nevarēja nosaukt laulātās dzimšanas datus, datus par vecākiem, brāļiem un māsām, kā arī laulātās dzīvesvietu.

[2.4] Izvērtējot 2010.gada 26.janvārī rakstiski sniegto interviju saturu, Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde secina, ka laulātie pietiekami nepārzina viens otra tuvinieku personas datus vai citu būtisku personas informāciju. Viņi ir snieguši atšķirīgas atbildes uz jautājumiem par dzimšanas dienu svinēšanu, pieteicējas radinieku apciemošanu, kā arī to, kad pēdējo reizi laulātie kopā ir vakariņojuši un ko tieši ir ēduši, kur un kad pēdējo reizi abi laulātie ir bijuši kopā.

Minētie apstākļi, kopsakarā ar Sākotnējā lēmumā konstatētajiem apstākļiem, liecina par to, ka *S.P.* un *S.T.* noslēguši fiktīvas laulības ar mērķi *S.P.* saņemt termiņuzturēšanas atļauju Latvijas Republikā, un *S.P.* laulības ar Latvijas Republikas pilsoni *S.T.* izmanto, lai varētu pārcelties uz dzīvi kādā no Šengenas līguma dalībvalstīm, jo vēlas nodarboties ar uzņēmējdarbību Eiropā.

[2.5] Izanalizējot *S.P.* anketā uzturēšanās atļaujas pieprasīšanai un 2010.gada 26.janvāra intervijā sniegto informāciju, iestāde secina, ka jautājumā par iepriekšējo uzturēšanās vietu Latvijas Republikā un svešvalodu zināšanām sniegtā informācija krasi atšķiras, līdz ar to viņš ir sniedzis nepatiesas ziņas Imigrācijas likuma 34.panta pirmās daļas 2.punkta izpratnē.

[2.6] Ir pamats uzskatīt, ka *S.P.* rada nelegālās imigrācijas risku, jo:

1) viņš ir sniedzis nepatiesas ziņas;

2) uz 2010.gada 26.janvāra intervijas jautājumu, vai laulātā viņu ir apciemojusi Maskavā vai Kazahstānā, viņš atbild noliedzoši, jo lielāko daļu laika viņš pavadot Eiropā;

3) uz 2010.gada 26.janvāra intervijas jautājumu, kāpēc laulātie nevar apvienot kopdzīvi Krievijas Federācijā vai Kazahstānā, pieteicēja atbild, ka laulātajiem labāk patīk Eiropa, kur *S.P.* ir daudz paziņu;

4) *S.P.* Latvijas Republikas vēstniecībā Krievijas Federācijā norādījis, ka ar citu valstu izsniegtajām vīzām atļauto uzturēšanās dienu skaits esot nepietiekams viņa darba darīšanām.

[2.7] *S.P.* (*S.P.*) lietā ir apstākļi, kas var būt par pamatu termiņuzturēšanās atļaujas izsniegšanas atteikumam, pamatojoties uz Imigrācijas likuma 34.panta pirmās daļas 2., 13. un 21.punktu. Konstatējot Imigrācijas likuma 34.panta pirmajā daļā noteiktos apstākļus, Iestādei jāpieņem obligātais administratīvais akts - lēmums par atteikumu izsniegt termiņuzturēšanās atļauju.

[2.8] Pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumā norāda, ka laulība ir noslēgta tikai ar mērķi izveidot ģimeni Latvijas Republikā.

Eiropas Cilvēktiesību tiesa atzinusi, ka valstij nav pienākums respektēt laulātā izvēli attiecībā uz vietu, kur viņi vēlas dibināt ģimeni vai akceptēt laulātā ārvalstnieka apmešanos izvēlētajā valstī. Tāpat Eiropas Cilvēktiesību tiesa vairākkārt norādījusi, ka personai jāpierāda tas, nopietni un nepārvarami šķēršļi ģimenes apvienošanai otra laulātā pastāvīgās dzīves valstī. *S.P.* 2010.gada 26.janvāra intervijas protokolā norāda, ka grib apvienot kopdzīvi ar pieteicēju Krievijas Federācijā vai Kazabstānā, bet viņa nevēlas dzīvot Krievijas Federācijā vai Kazahstānā. Savukārt pieteicēja 2010.gada 26.janvāra intervijas protokolā norāda, ka nespēj apvienot kopdzīvi Krievijas Federācijā vai Kazahstānā, jo abiem labāk patīk uzturēties Eiropā, kur *S.P.* ir daudz paziņu, kā arī to, ka viņai nepatīk aukstums.

Ņemot vērā iepriekš minēto, iestāde nekonstatē tādus apstākļus, kāpēc laulātie nevarētu īstenot kopdzīvi Krievijas Federācijā, Kazahstānā vai kādā citā valstī.

Izvērtējot samērīgumu, Iestāde konstatē, ka termiņuzturēšanās atļaujas saņemšanas atteikums Latvijas Republikā neliedz laulātajiem īstenot ģimenes dzīvi ārpus Latvijas

Republikas, Krievijas Federācijā vai citā valstī. Tāpat Iestāde konstatē, ka *S.P.* nav liegta iespēja ieceļot un uzturēties Latvijas Republikā ar vīzu.

[2.9] Iestāde uzskata, ka *S.P.* un *S.T.* savu viedokli ir snieguši 2010.gada 26.janvāra intervijā, kā arī pieteicēja savu viedokli ir paudusi 2009.gada 13.novembra iesniegumā. Tādējādi iestāde konstatē, ka ir novērsts Sākotnējā lēmuma trūkums, kad netika uzklausīti *S.P.* un *S.T.* viedokļi.

[3] 2010.gada 8.martā Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā tika saņemts *S.T.* pieteikums, kurā lūgts atcelt Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes 2010.gada 12.februāra lēmumu Nr.71.

Pieteikums pamatots ar šādiem apsvērumiem.

[3.1] Intervijā iegūtā informācija nav objektīva, tādēļ tā nevar būt par pamatu lēmuma pieņemšanai. Pieteicēja norāda, ka *S.P.* 2009.gada 18.septembrī Latvijas Republikas vēstniecībā Krievijas Federācijā sniegtajā intervijā nevarēja nosaukt precīzus pieteicējas dzimšanas datus, jo bija uztraucies saspringtās gaisotnes dēļ. Pieteicējas vīram grūtības sagādāja pieteicējas dzīvesvietas adreses atcerēšanās, jo tā ir ļoti sarežģīta cilvēkam, kurš Latvijā neuzturas pastāvīgi, un tas nenorāda, ka viņš nezina, kur dzīvo pieteicēja.

[3.2] *S.P.* nav pazīstams ar pieteicējas draugiem un radiem, jo reti atrodas Latvijā, tomēr viņš ir pazīstams ar pieteicējas labāko draudzeni, ar kuru viņa visbiežāk tiekas. Pieteicēja vīram nav stāstījusi par savu ģimeni, jo vecāki izšķīrās pirms pieteicējas piedzimšanas, pati par tēva nāvi nav zinājusi un ir izvairījusies no sarunām par to.

[3.3] Pieteicēja nevarēja nosaukt vīra adresi Kazahstānā, jo nekad tur nav bijusi.

[3.4] Pieņemot Sākotnējo lēmumu, netika uzklausīts pieteicējas un *S.P.* viedoklis, tādējādi neievērojot Administratīvā procesa likuma 62.pantu. Iestāde savu rīcību pamatoja ar to, ka personas viedokļa noskaidrošana nav iespējama vai adekvāta, taču visu dokumentu izskatīšanas laiku pieteicēja un *S.P.* bija sasniedzami, ieinteresēti lēmuma pieņemšanas procesā un gatavi sniegt paskaidrojumus uz neskaidrajiem jautājumiem.

[3.5] To, ka laulība nav fiktīva, pieteicēja var apliecināt ar kopīgām fotogrāfijām un paskaidrojumiem.

[3.6] Laulība ir slēgta tikai un vienīgi ar mērķi veidot ģimeni Latvijā un Lēmumā minētais apstāklis, „ka nav konstatēti apstākļi kāpēc laulātie nevarētu veidot kopdzīvi Kazahstana vai Vācijā vai citā Eiropas Savienības valstī", nedrīkst kalpot par iemeslu, lai atteiktu izsniegt uzturēšanās atļauju Latvijas Republikā, jo pieteicēja un *S.P.* vēlas ģimeni veidot tieši Latvijā.

[3.7] Saskaņā ar Eiropas Savienības 1997. gada 4. decembra rezolūciju „Par pasākumiem fiktīvu laulību apkarošanai" (97/C 382/01) 2. pantā ir minēti virkne faktoru, kas var būt pamatu, lai uzskatītu, ka laulības ir fiktīvas, Pārvalde lēmumu pamatojusi tikai ar vienu šī panta apakšpunktu, proti, ar to, ka dzīvesbiedri pietiekami nepārzina attiecīgās personas datus (vārds, uzvārds, pilsonība un darbs), pirmās tikšanās apstākļus vai citu būtisku personas informāciju par viņiem. Šīs rezolūcijas 2.panta apakšpunkts nosaka, ka personas dati ir vārds, uzvārds, pilsonība un darbs, nevis informācija par vecākiem brāļiem un māsām, tātad minētais pants nav piemērojams.

[3.8] Iestādes 2010.gada 11.janvāra vēstulē Nr.24/l-44/17/T nebija norādīta intervijas norises kārtība.

[3.9] Iestāde secinājusi, ka pieteicējai un *S.P.* nav laulāto kopdzīves un ģimeniskās saites. Pieteicēja norāda, ka tieši iestāde pie tā ir vainojama, jo, pastāvot šķēršļiem, nav iespējams kopā pavadīt tik ilgu laiku, cik vēlās, nepastāv pārliecība par nākotni un laulības turpmāku pastāvēšanu, kā arī ir nepieciešams atlikt plānoto ģimenes pieaugumu uz nenosakāmu laiku.

[3.10] *S.P.* nav sniedzis nepatiesas ziņas, bet gan norādījis ziņas, kas atbilst tā laika apstākļiem. Sākotnēji pieteicēja un *S.P.* dzīvoja pieteicējas dzīvoklī, tomēr, ņemot vērā, ka viņš ir pieradis pie lielāka komforta, vēlāk viņi apmetušies viesnīcās. *S.P.* kopš 2009.gada

29.septembra ir pārtraucis darījuma attiecības ar ārvalstniekiem, kuri sazinās ar viņu angliski, tādējādi zaudējot angļu valodas lietošanas iemaņas, tādēļ viņš norādīja, ka nepārvalda svešvalodas. Intervijā sniegtās atbildes par dzimšanas dienu svinēšanu ir patiesas, jo *S.P.* savas dzimšanas dienas nav svinējis, jo vienmēr ir atradies komandējumos, savukārt pieteicējas dzimšanas dienas ir pavadītas kopā restorānos.

[4] 2010.gada 19.aprīlī Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā tika saņemts Iestādes paskaidrojums, kurā Iestāde pieteicējas pieteikumu uzskata par nepamatotu un lūdz noraidīt.

Paskaidrojums pamatots ar šādiem apsvērumiem.

[4.1] Eiropas Savienības Padome 1997.gada 4.decembrī pieņemtās Rezolūcijas par pasākumiem fiktīvu laulību apkarošanai (rezolūcija Nr.97/C 382/01) 2.pantā noteikts, ka viens no faktoriem, kas var būt par pamatu, lai uzskatītu laulības par fiktīvām ir tas, ka dzīvesbiedri nepārzina attiecīgas personas datus, pirmās tikšanās apstākļus vai citu būtisku personas informāciju par viņiem. Ņemot vērā to, ka *S.P.* intervijā konsulārajai amatpersonai nespēja nosaukt laulātās dzimšanas datumu, dzīvesvietas adresi, vecāku vārdus un to, ka laulātajai ir māsa un vairāki brāļi, Pārvalde pamatoti konstatēja, ka *S.P.* nepārzina būtisku personas informāciju par savu laulāto. Tādēļ iestādei ir pamats uzskatīt, ka ārzemnieks noslēdzis fiktīvu laulību, lai saņemtu uzturēšanās atļauju Latvijas Republikā un uzturēšanās atļaujas izsniegšana ir atsakāma.

[4.2] Pieteikumā norādīts, iestāde ir vainojama apstāklī, ka starp pieteicēju un *S.P.* nav laulāto kopdzīves un ģimeniskas saites, jo tiek radīti šķēršļi, lai laulātie nevarētu būt kopā tik ilgi cik viņi to vēlas. Ar minēto pieteicēja faktiski atzīst, ka starp viņu un viņas laulāto nepastāv laulāto kopdzīve. Patiesas laulības gadījumā fakts, ka laulātajam nav izsniegta uzturēšanās atļauja, nebūtu šķērslis kopdzīves realizēšanai.

[4.3] Laulātie nav nosaukuši ticamus un pamatotus apstākļus, kādēļ viņi nevarētu veidot laulāto kopdzīvi *S.P.* mītnes zemē Krievijas Federācijā vai pilsonības valstī Kazahstānā.

[4.4] Tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību nav absolūtas un valstij ir tiesības kontrolēt ārvalstnieku iebraukšanu un uzturēšanos tās teritorijā. Līdzīgu viedokli izteikusi arī Eiropas Cilvēktiesību tiesa 1985.gada 28.maija sprieduma lietā *Abdulaziz, Cabalcs. and Balkandali v. United Kingdom* 67.punktā. Valstij nav pienākuma nodrošināt personas uzturēšanos valstī, ja tā pārkāpusi attiecīgās valsts noteikto migrācijas kārtību.

[4.5] Pieteicēja pieteikumā norāda vien uz to, ka viņas noslēgtā laulība nav fiktīva. Lēmums pamatots ne tikai ar Imigrācijas likuma 34.panta pirmās daļas 13.punktu, bet arī ar Imigrācijas likuma 34.panta pirmās daļas 2. un 21 .punktu. Lēmumā konstatēts, ka *S.P.* ir sniedzis nepatiesas ziņas par iepriekšējo uzturēšanās vietu Latvijas Republikā un svešvalodu zināšanām un iestādei ir pamats uzskatīt, ka minētā persona rada nelegālās imigrācijas risku, jo lielāko daļu laika *S.P.* pavada Eiropā, līdz ar to viņam nav noturīgas saiknes ar izcelsmes un mītnes valsti, kā arī pieteicējas laulātais ir sniedzis nepatiesas ziņas uzturēšanās atļaujas saņemšanai.

[5] Pieteicējas pārstāve tiesas sēdē pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz tajā minētajiem apsvērumiem. Pieteicējas pārstāve tiesas sēdē iesniedza tiesai četras fotogrāfijas. Pieteicējas pārstāve paskaidroja, ka viena fotogrāfija esot pieteicējas pases fotogrāfija, otrā fotogrāfijā esot redzama pieteicēja un viņas laulātais laulību slēgšanas dienā, trešajā fotogrāfijā esot redzama pieteicēja un viņas laulātais ceļojumā Barselonā, bet ceturtajā fotogrāfijā pieteicēja un laulātais esot redzami kopā ar pietiecējas draudzeni un viņas līgavaini pieteicējas draudzenes kāzu dienā. Tiesa pieteicējas pārstāvei un Iestādes pārstāvei tiesas sēdē uzrādīja pieteicējas profilā portālā Draugiem.lv redzamo fotogrāfiju, kura bija identiska pieteicējas pārstāves iesniegtajai fotogrāfijai no pieteicējas draudzenes kāzām, izņemot to, ka internetā esošajā fotogrāfijā vīrietim pelēkā uzvalkā ir nevis *S.P.* seja, bet gan cita seja.

Turklāt internetā esošajā fotogrāfijā ziedi ir piesprausti pie vīrieša pelēkā uzvalkā žaketes, bet pieteicējas pārstāves iesniegtajā fotogrāfijā ziedi ir piesprausti pie vīrieša baltā uzvalkā žaketes. Pieteicējas pārstāve pēc fotogrāfijas apskates norādīja, ka viņa nevarot neko sīkāk komentēt, jo fotogrāfijas viņai iedevusi pieteicēja un pieteicējas pārstāve ir tikai atstāstījusi pieteicējas skaidrojumus par fotogrāfijās redzamo.

Iestādes pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumos minētajiem apsvērumiem. Pēc fotogrāfiju apskates Iestādes pārstāve norādīja, ka viņi esot skatījušies pieteicējas profilu portālā Draugiem.lv un tur esot bijušas fotogrāfijas no romantiskiem pasākumiem, kur bija redzama pieteicēja kopā ar vīrieti, kas pieteicējas draudzenes kāzās ir tērpies baltā žaketē.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, noklausījusies procesa dalībnieku paskaidrojumus un izvērtējusi pierādījumus to kopsakarībā, atzīst, ka pieteikumu ir jānoraida.

[7] Pieteicēja vēlas, lai viņas laulātajam tiktu piešķirta uzturēšanās atļauja Latvijas Republikā.

Tiesa konstatē, ka Imigrācijas likuma 25.panta pirmā daļa noteic, ka ārzemnieks, kurš ir Latvijas pilsoņa vai Latvijas nepilsoņa laulātais, ir tiesīgs pieprasīt:

1) pirmo reizi iesniedzot dokumentus, — termiņuzturēšanās atļauju uz vienu gadu;

2) otro reizi iesniedzot dokumentus, — termiņuzturēšanās atļauju uz četriem gadiem;

3) trešo reizi iesniedzot dokumentus, — pastāvīgās uzturēšanās atļauju.

Savukārt Imigrācijas likuma 34.panta pirmā daļa paredz, kādos gadījumos, lai arī ārzemniekam ir tiesības pieprasīt uzturēšanās atļauju, uzturēšanās atļaujas izsniegšanu vai reģistrēšanu atsaka. Atbilstoši šī panta pirmās daļas 2.punktam uzturēšanās atļaujas izsniegšanu vai reģistrēšanu atsaka, ja ārzemnieks sniedzis nepatiesas ziņas. Šī panta pirmās daļas 13.punkts paredz, ka uzturēšanās atļaujas izsniegšanu vai reģistrēšanu atsaka, ja ir pamats uzskatīt, ka ārzemnieks ir noslēdzis fiktīvu laulību, lai saņemtu uzturēšanās atļauju Latvijas Republikā. Savukārt Imigrācijas likuma 34.panta pirmās daļas 21.punktā noteikts, ka uzturēšanās atļaujas izsniegšanu atsaka, ja ārzemnieka sniegtā informācija neliecina par noturīgu saikni ar viņa mītnes zemi un ir pamats uzskatīt, ka ārzemnieks rada nelegālās imigrācijas risku.

Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka *S.P.* kā pieteicējas laulātajam vispār būtu tiesības pieprasīt uzturēšanās atļauju. Taču no Lēmuma redzams, ka Iestāde ir atteikusi uzturēšanās atļauju, jo uzskata, ka pastāv Imigrācijas likuma 34.panta pirmās daļas 2., 13. un 21.punktā minētie apstākļi. Līdz ar to tiesai jāpārbauda, vai Iestāde pamatoti uzskatījusi, ka pastāv Imigrācijas likuma 34.panta pirmās daļas 2., 13. un 21.punktā minētie apstākļi.

[8] Tiesa jau norādīja, ka atbilstoši Imigrācijas likuma pirmās daļas 13.punktam uzturēšanās atļaujas izsniegšanu atsaka, ja ir pamats uzskatīt, ka ārzemnieks ir noslēdzis fiktīvu laulību, lai saņemtu uzturēšanās atļauju Latvijas Republikā.

[8.1] Eiropas Savienības 1997.gada 4.decembra rezolūcijas ,,Par pasākumiem fiktīvu laulību apkarošanai" (97/C 382/01) 2.punktā skaidrots, ka faktori, kas var būt pamats, lai uzskatītu, ka laulības ir fiktīvas, cita starpā, ir šādi:

- fakts, ka nenotiek laulības kopdzīve,
- nav atbilstīgas vērības pret pienākumiem, kas izriet no laulības,
- dzīvesbiedri ne reizi nav tikušies pirms laulībām,
- dzīvesbiedri pietiekami nepārzina attiecīgās personas datus (vārds, uzvārds, pilsonība un darbs), pirmās tikšanās apstākļus vai citu būtisku personas informāciju par viņiem,
- dzīvesbiedri nerunā valodā, kas būtu saprotama abiem,

- ir nodota naudas summa, lai varētu noslēgt laulību (izņemot naudu, kas ir dota kā pūrs tādu valstu pilsoņiem, kurās pūra došana ir ierasta),

- viena vai abu dzīvesbiedru pagātnē ir pierādījumi par iepriekšējām fiktīvām laulībām vai neatļautu uzturēšanos kādā dalībvalstī.

Tiesa konstatē, ka šī rezolūcija nenoteic, ka laulību var uzskatīt par fiktīvu tikai tad, ja ir konstatēti visi šajā punktā minētie faktori. Laulību var uzskatīt par fiktīvu, ja konstatēts kaut viens no šiem faktoriem.

No Lēmuma izriet, ka Iestādes ieskatā šajā lietā ir konstatējams viens no rezolūcijas 2.punktā minētajiem faktoriem, proti, tas, ka dzīvesbiedri pietiekami nepārzina attiecīgās personas datus (vārds, uzvārds, pilsonība un darbs), pirmās tikšanās apstākļus vai citu būtisku personas informāciju par viņiem. Tātad no rezolūcijas izriet, ka ir izvērtējamas ne tikai laulāto zināšanas par otra laulātā vārdu, uzvārdu, pilsonību un darbu, bet arī zināšanas par citu būtisku informāciju.

[8.2] Iestāde Lēmumā ir norādījusi, ka ir konstatējusi, ka *S.P.* nevarēja nosaukt pieteicējas dzimšanas datus, datus par vecākiem, brāļiem un māsām, kā arī laulātās dzīvesvietu. Turklāt Lēmumā norādīts, ka laulātie ir snieguši atšķirīgas atbildes uz jautājumiem par dzimšanas dienu svinēšanu, pieteicējas radinieku apciemošanu, kā arī to, kad pēdējo reizi laulātie kopā ir vakariņojuši un ko tieši ir ēduši, kur un kad pēdējo reizi abi laulātie ir bijuši kopā.

[8.2.1] Tiesa konstatē, ka 2009.gada 18.septembrī Latvijas vēstniecībā Krievijā ir notikusi intervija ar *S.P.* sakarā ar to, ka viņš ir pieprasījis uzturēšanās atļauju. Intervijas laikā viņš norādījis, ka pieteicējai ir 26 gadi, bet precīzu dzimšanas dienas datumu nosaukt nevarēja. *S.P.* apgalvoja, ka pieteicēja dzīvo Rīgā, taču nevarēja nosaukt pieteicējas dzīvesvietas adresi. Viņš norādīja, ka pieteicējas vecākus nav saticis, nezināja viņu vārdus un apgalvoja, ka pieteicējas vecāki ir dzīvi. Viņš esot saticis pieteicējas māsu, taču nevarēja pateikt, kā māsu sauc. To, vai pieteicējai ir brāļi, *S.P.* nezināja *(lietas 22.lapa).*

2010.gada 26.janvārī intervijas laikā *S.P.* sniedza precīzāku informāciju par pieteicējas māti, māsu (norādījis, ka māsu sauc *Z.*) un brāļiem, taču visu brāļu vārdus nezināja. Viņš norādīja arī precīzāku informāciju par pieteicējas dzīvesvietu. *S.P.* norādīja, ka pēdējo dzimšanas dienu neatzīmēja, jo viņš bija komandējumā. Viņi esot apciemojuši pieteicējas māti un māsu. Atbildot uz jautājumu, kad pēdējo reizi kopā vakariņojuši, *S.P.* paskaidroja, ka vakariņojuši kopā gandrīz vienmēr un ēduši japāņu virtuves ēdienus. Savukārt, atbildot uz jautājumu, kur un kad pēdējo reizi bijuši kopā, viņš norādīja, ka pēdējo reizi kopā bija klubā „69". Uz jautājumu par pieteicējas labāko draudzeni *S.P.* neko nav atbildējis *(lietas 34.-41.lapa).*

2010.gada 26.janvārī intervijas laikā pieteicēja norādīja, ka laulātajam māsu un brāļu nav, bet vecāki ir miruši. Pieteicēja paskaidroja, ka dzimšanas dienas pārsvarā svin restorānā. Pieteicējas radus viņi neesot apciemojuši. Pieteicēja norādīja, ka pēdējo reizi kopā vakariņojuši iepriekšējā vakarā, proti, 2010.gada 25.janvārī, viesnīcas restorānā un ēduši, sākot ar gaļas ēdieniem un beidzot ar saldo ēdienu. Pieteicēja paskaidroja, ka pēdējo reizi bijuši kopā 2010.gada 25.janvārī restorānā. Atbildot uz jautājumu par savu labāko draudzeni, pieteicēja norādīja, ka viņai nav labākās draudzenes, bet visbiežāk viņa kontaktējas ar māsu *N. (lietas 42.-46.lapa).*

[8.2.2] Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka Iestāde pamatoti konstatējusi, ka *S.P.* nevarēja nosaukt pieteicējas dzimšanas datus, datus par vecākiem, brāļiem un māsām, kā arī laulātās dzīvesvietu. Tāpat Iestāde pamatoti norādījusi, ka laulātie ir snieguši atšķirīgas atbildes uz jautājumiem par dzimšanas dienu svinēšanu, pieteicējas radinieku apciemošanu, kā arī to, kad pēdējo reizi laulātie kopā ir vakariņojuši un ko tieši ir ēduši, kur un kad pēdējo reizi abi laulātie ir bijuši kopā.

[8.3] Tiesa atzīst, ka atsevišķus apstākļus var izskaidrot ar pieteicējas norādītajiem argumentiem. Tā, piemēram, tiesa atzīst, ka *S.P.* 2009.gada 18.septembrī varēja būt grūti nosaukt pieteicējas precīzu dzīvesvietas adresi, jo tās izruna var būt ļoti sarežģīta cilvēkam,

kam latviešu valoda nav dzimtā valoda. Tāpat viņš varēja neko nezināt sīkāk par pieteicējas tēvu, ja vecāki bija šķīrušies un pieteicēja pati nezināja, ka tēvs ir miris. Arī atšķirīgās atbildes uz jautājumu par dzimšanas dienu svinēšanu varētu izskaidrot ar to, ka katrs ir sniedzis atbildi tieši par savas dzimšanas dienas svinēšanu. Tomēr tas neizskaidro to, kāpēc sākotnēji 2009.gadā *S.P.* nevarēja norādīt pieteicējas dzimšanas datus un datus par māti, brāļiem un māsu.

Turklāt arī 2010.gada 26.janvāra intervijās sniegtās atbildes liek apšaubīt pieteicējas paskaidrojumu ticamību. Pieteicēja norādīja, ka kopā ir pavadījuši iepriekšējo vakaru, kad vakariņojuši viesnīcas restorānā un ēduši gan gaļas ēdienus, gan saldo ēdienu. Savukārt *S.P.* norādījis, ka pēdējo reizi kopā ir bijuši klubā un pēdējo reizi kopā vakariņās ēduši japāņu ēdienus. Tāpat *S.P.* neko nav atbildējis par pieteicējas labāko draudzeni un norādījis, ka pieteicējas māsu sauc *Z.* Savukārt pieteicēja norādījusi, ka labākās draudzenes nav, bet visbiežāk viņa kontaktējas ar māsu *N.* Tātad abu laulāto sniegtās atbildes ir pretrunīgas. Turklāt pieteikumā pieteicēja ir norādījusi, ka *S.P.* nav pazīstams ar pieteicējas draugiem un radiem, jo reti atrodas Latvijā., tomēr viņš ir pazīstams ar pieteicējas labāko draudzeni, ar kuru viņa visbiežāk tiekas. Līdz ar to ir pretrunīga pašas pieteicējas sniegtā informācija par viņas labāko draudzeni un to, vai *S.P.* ir pazīstams ar draudzeni.

[8.4] Pieteicējas paskaidrojumu ticamību liek apšaubīt arī tas, ka pieteikumā ir norādīts, ka to, ka laulība nav fiktīva, pieteicēja var apliecināt ar kopīgām fotogrāfijām.

Lietas izskatīšanas laikā tiesa aicināja pieteicējas pārstāvi iesniegt šādas fotogrāfijas. Pieteicējas pārstāve iesniedza tiesai četras fotogrāfijas. Pieteicējas pārstāve paskaidroja, ka viena fotogrāfija esot pieteicējas pases fotogrāfija, otrā fotogrāfijā esot redzama pieteicēja un viņas laulātais laulību slēgšanas dienā, trešajā fotogrāfijā esot redzama pieteicēja un viņas laulātais ceļojumā Barselonā, bet ceturtajā fotogrāfijā pieteicēja un laulātais esot redzami kopā ar pietiecējas draudzeni un viņas līgavaini pieteicējas draudzenes kāzu dienā.

Tiesa pārbaudīja pieteicējas profilā portālā Draugiem.lv ievietotās fotogrāfijas un konstatēja, ka tur ir atrodamas fotogrāfijas, kur pieteicēja ir Barselonā un draudzenes kāzās. Fotogrāfijas principā ir identiskas, izņemot to, ka fotogrāfijās ar pieteicēju kopā redzamais vīrietis nav *S.P.* Fotogrāfijā Barselonā redzamajam vīrietim ir cita seja. Tāpat fotogrāfijā no draudzenes kāzām internetā esošajā fotogrāfijā vīrietim pelēkā uzvalkā ir nevis *S.P.* seja, bet gan cita seja. Turklāt arī internetā esošajā kāzu fotogrāfijā ziedi ir piesprausti pie vīrieša pelēkā uzvalkā žaketes, bet pieteicējas pārstāves iesniegtajā fotogrāfijā ziedi ir piesprausti pie vīrieša baltā uzvalkā žaketes. Turklāt uz abām tiesai iesniegtajām fotogrāfijām ir pielīmētas lapiņas, kurās norādītas, ka tās uzņemtas 2011.gadā. Taču internetā redzams, ka Barselonas fotogrāfija ievietota internetā jau 2008.gadā, bet draudzenes kāzu fotogrāfija – 2010.gadā. Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka pieteicējas rīcībā nav fotogrāfiju, kas apliecinātu to, ka viņa ir pavadījusi laiku kopā ar laulāto. Turklāt pieteicēja ir iesniegusi sagrozītas fotogrāfijas, tādējādi rīkojoties negodprātīgi un apzināti vēloties maldināt tiesu par lietas patiesajiem apstākļiem. Tiesas ieskatā tas arī pārējiem pieteicējas paskaidrojumiem atņem jebkādu ticamību.

[8.5] Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka iestāde Lēmumā pamatoti secināja, ka pieteicējas un *S.P.* laulība ir fiktīva un līdz ar to ir pamats atteikt uzturēšanās atļaujas izsniegšanu, balstoties uz Imigrācijas likuma 34.panta pirmās daļas 13.punktu.

[9] Lai atteiktu uzturēšanās atļaujas izsniegšanu, pietiek konstatēt tikai vienā no Imigrācijas likuma 34.panta pirmās daļas punktiem norādītos apstākļus. Tā kā tiesa atzina, ka ir pamats atteikt uzturēšanās atļaujas izsniegšanu, balstoties uz Imigrācijas likuma 34.panta pirmās daļas 13.punktu, tad procesuālās ekonomijas nolūkā tiesa nepārbaudīs, vai pastāv arī Imigrācijas likuma 34.panta pirmās daļas 2.un 21.punktā minētie apstākļi.

[10] Pieteicēja ir norādījusi, ka Iestāde nav uzklausījusi viņu un viņas laulāto. Tiesa konstatē, ka iestāde Lēmumā ir pamatoti norādījusi, ka viedokli par lietu pieteicēja ir izteikusi

apstrīdēšanas iesniegumā un abiem laulātajiem bija iespēja informāciju par sevi sniegt 2010.gada 26.janvāra intervijās, kas notika jau pēc Sākotnējā lēmuma pieņemšanas.

Tiesa, izvērtējot lietas materiālus, nekonstatē arī, ka Iestāde būtu pieļāvusi kādu citu būtisku procesuālu pārkāpumu.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa secina, ka pieteikumu ir jānoraida.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.–251., 254. un 289.–291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt *S.T.* pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu par pastāvīgās uzturēšanās atļaujas izsniegšanu Latvijas Republikā *S.P.* (*S.P.*).

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese A.Kovaļevska